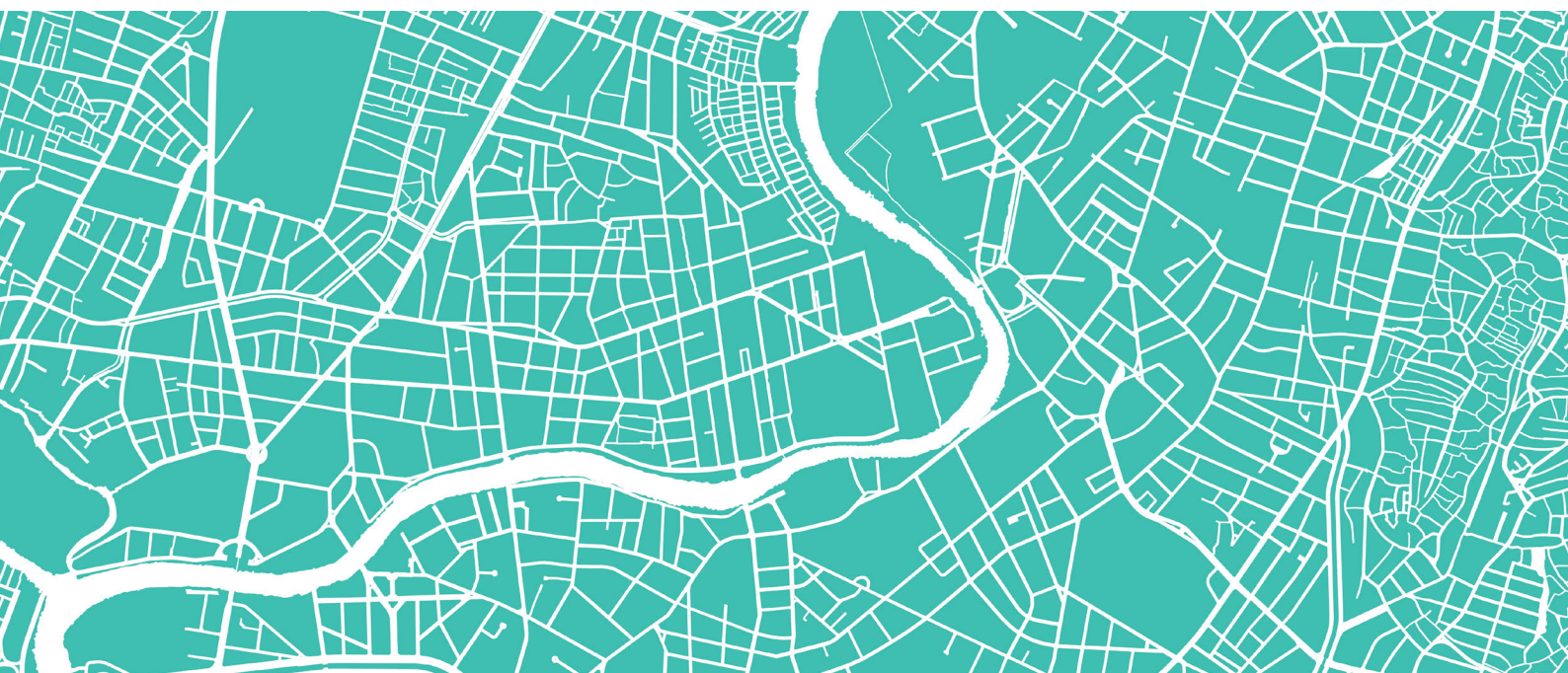

Foreign, Commonwealth
& Development Office

การแลกเปลี่ยนความรู้จากเมืองสู่เมือง รายงานโดยรวม

การประชุมครั้งที่ 4: แอปปีโอคุตา นิวคลาร์กซิตี เดอร์บัน และเคปทาวน์
4 พฤศจิกายน 2021

สารบัญ

- 3 บทนำ
- 5 ผู้มีส่วนร่วม
- 5 ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง
- 6 หัวข้อหลักที่มีการพูดคุยถึงระหว่างการประชุม
- 9 ประเด็นหลัก
- 10 ลิงค์ไปยังข้อมูลเพิ่มเติม

บทนำ

โครงการแลกเปลี่ยนความรู้จากเมืองสู่เมือง (C2CKE) เป็นส่วนหนึ่งของ Strategic Capacity Development Component ที่จัดขึ้นโดย UK Built Environment Advisory Group (UKBEAG) ร่วมกับ UN Habitat พร้อมด้วยการสนับสนุนจาก FCDO Global Future Cities Programme

โปรแกรม C2CKE ได้รับการพัฒนาเพื่อตอบสนองความสนใจของผู้เข้าร่วมที่ปรากฏขึ้นในงานของเมืองอื่น ๆ จากการประเมินความความต้องการสมรรถภาพที่มีการพูดถึงกันในช่วงต้นปีนั้น โครงการนี้ประกอบไปด้วยกิจกรรมสี่กิจกรรม โดยที่แต่ละกิจกรรมจะนำเสนอเมืองสี่แห่งที่ได้รับการคัดเลือกตามระดับความสนใจที่พบ โปรแกรมมีเป้าหมายที่จะให้เมืองต่าง ๆ สามารถแบ่งปันประสบการณ์ของตนเอง เรียนรู้จากกันและกัน ช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกัน ตลอดจนส่งเสริมการมีส่วนร่วมของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในวงกว้างมากขึ้น

แต่ละสมัยประชุมได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางในแขนงต่าง ๆ ที่นำความรู้และความเชี่ยวชาญมาใช้ในขอบเขตของความเป็น “เพื่อนผู้ให้คำปรึกษา” SME มีหน้าที่ชี้ข้อสังเกตจากการนำเสนออย่างสร้างสรรค์ ให้ความช่วยเหลือในการระบุปัญหาที่อาจขาดการตระหนักรู้ แนะนำแนวทางแก้ปัญหาสำหรับความท้าทายต่าง ๆ ที่อาจพบเจอ และสำรวจการทำงานร่วมกันระหว่างโครงการในเมืองต่าง ๆ พวกเขาจะยังมองหาความเชื่อมโยงกับหัวข้อที่เป็นส่วนหนึ่งของโครงการแบบมุ่งเป้า (Thematic Program) ซึ่งได้แก่

- 1 การวางแผนอย่างบูรณาการและอย่างครอบคลุม
- 2 การปกครองและการทำงานร่วมกัน
- 3 การออกแบบที่อิงจากหลักฐานประจักษ์และการใช้งานข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ
- 4 การจัดหางบให้แกโครงการและการจัดซื้อ
- 5 การนำไปใช้และการบังคับใช้ การติดตามและการประเมิน
- 6 ความเป็นผู้นำและการจัดการการเปลี่ยนแปลง

เอกสารฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นบันทึกของผู้มีส่วนร่วมสำคัญและการพูดคุยเกี่ยวกับหัวข้อหลัก

การดำเนินงานวางแผนแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพในทุกระดับชั้น (ได้แก่ ระดับชาติ ภูมิภาค เขต และท้องถิ่น) และจำเป็นต้องให้โอกาสที่เท่าเทียม (นั่นคือ การวางแผนควรจะใส่ใจกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม รวมทั้งกลุ่มคนและชุมชนเปราะบางและชายขอบ) เพื่อให้บรรลุผลตามแผน โดยปกติแล้วต้องมีการจัดเตรียมกิจกรรมการวางแผนการให้คำปรึกษาต่าง ๆ และ/หรือการมีส่วนร่วม

เดอร์บัน
แอฟริกาใต้

ผู้มีส่วนร่วม

เมืองต่อไปนี้นำเสนอโครงการของตนเองระหว่างการประชุมครั้งที่ 4 ซึ่งจัดขึ้นเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2021

แอปีโอคูตา ประเทศไนจีเรีย

นโยบายขนส่งมวลชน

นำเสนอโดย **คุณ เบงกา ไคโร**

กรรมการการขนส่งกิตติมศักดิ์ รัฐบาลแห่งรัฐ Ogun

นิวคลาร์กซิตี ประเทศฟิลิปปินส์

จัดตั้งหน่วยงานด้านความยั่งยืน

นำเสนอโดย **คุณ ไรอัน เกลรา**

หัวหน้าคณะทำงานด้านความยั่งยืน องค์การ Bases Conversion and Development Authority (BCDA)

เดอร์บัน ประเทศแอฟริกาใต้

การผสมผสานการทำงาน รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลผ่านการปรับปรุงแล้วเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับความร่วมมือในปฏิบัติงานด้านการจัดการแบบไม่เป็นทางการ

นำเสนอโดย **คุณ ชารห์ วัตสัน**

เจ้าหน้าที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์และสนับสนุน เขตเทศบาล eThekweni เมืองเดอร์บัน

เคปทาวน์ ประเทศแอฟริกาใต้

การดำเนินกลยุทธ์ด้านข้อมูลและการสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจ

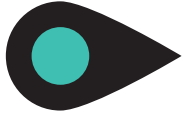
นำเสนอโดย **คุณ พอล คอร์ต**

หัวหน้านักเศรษฐศาสตร์ นครเคปทาวน์

ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง

ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางที่มาร่วมให้ข้อคิดเห็นในสมัยประชุมนี้ประกอบด้วย

- **คุณ วิกตอเรีย เคลบริดจ์** หัวหน้าโครงการ Cities That Work ศูนย์วิจัย International Growth Centre
- **คุณ แอสตริค ฮาส** Cities that Work ศูนย์วิจัย International Growth Centre
- **คุณ บาบาคี มอกเกอิ** เจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนาเมือง ธนาคารพัฒนาแอฟริกา
- **คุณ นาธาน เพียร์ส** ผู้อำนวยการแห่ง Smart London, Greater London Authority
- **คุณ ไรอัน ซิควาเอยา** ผู้เชี่ยวชาญด้านการขนส่ง UN Habitat

หัวข้อหลักที่มีการพูดคุยถึงระหว่างการประชุม

หลังจากแต่ละเมืองได้นำเสนออย่างสั้น ๆ แล้ว ก็มีการพูดคุยกันระหว่างผู้นำเสนอ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง และผู้ชม

ประเด็นหลักที่พูดถึงในการประชุม

การขยับจากกลยุทธ์ไปสู่การดำเนินงานและการบังคับใช้เป็นหนึ่งในอุปสรรคสำคัญที่เมืองต่าง ๆ เน้นย้ำตลอดโครงการนี้ สิ่งนี้ต้องอาศัยมากกว่าการแนะแนวทางในการสร้างดัชนีชี้วัดความสำเร็จ (KPI) ที่วัดผลได้และเหมาะสมตามบริบท และนโยบายที่มี “อำนาจในการบังคับใช้ทางกฎหมาย” ตัวอย่างเช่น เมืองแอปีโอคูตาได้มีการพัฒนากฎหมายขนส่ง ตามนโยบายที่จะกำหนดบทบาทหน้าที่ของกระทรวงใหม่ (ที่เพิ่งก่อตั้งเมื่อหนึ่งปีครึ่งที่ผ่านมา) แนวปฏิบัตินี้ไม่ได้เกิดขึ้นกับกระทรวงอื่น ๆ ในปัจจุบัน และจะช่วยเอื้ออำนวยให้เกิดความต่อเนื่องและสอดคล้องกันในด้านนโยบายที่เกี่ยวข้องกับส่วนบริหาร อย่างไรก็ตาม มีผู้เตือนว่าเมืองต่าง ๆ เองจำเป็นต้องพิจารณาถึงความสามารถในการบังคับใช้กฎหมายเหล่านี้หรือทำให้เกิดการปฏิบัติตามโดยสมัครใจด้วย

เพื่อเป็นการส่งเสริมเป้าหมายและการออกกฎหมาย การดำเนินการในเชิงปฏิบัติยังต้องอาศัย**เงินอุดหนุนโครงการ** สิ่งที่ต้องทำคือ วางโครงสร้างแผนงานสำหรับโครงการที่มีความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐศาสตร์ขึ้นจากกลยุทธ์ที่สะท้อนลำดับความสำคัญและภาพความเป็นจริงในด้านงบประมาณ ทั้งสำหรับการแทรกแซงแบบเร่งด่วนและการวางแผนเชิงกลยุทธ์ในระยะกลางและระยะยาว โครงการสาธิตนำร่องเป็นเครื่องมือสำคัญที่สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงความเป็นไปได้ของโครงการเหล่านี้ รวมถึงใช้**ติดตามและประเมิน**ว่ากฎหมายนั้น ๆ สามารถนำไปบังคับใช้ได้หรือไม่ การทำเช่นนี้ยังจะช่วยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจำกัดขอบข่ายของโครงการโดยเริ่มต้นจากก้าวเล็ก ๆ ก่อน และให้ระบบใหม่ทั้งหลายพัฒนาแบบค่อยเป็นค่อยไป แทนที่จะสร้างความเปลี่ยนแปลงใหญ่ในคราวเดียว

คาร์บอนเครดิตเป็นอีกหนึ่งหัวข้อที่หารือกันในฐานะกลไกระดมทุนสำคัญ ซึ่งอาจนำไปพิจารณา เป็นส่วนหนึ่งของโครงการใหม่ ๆ ที่มุ่งเน้นด้านความยั่งยืน แม้ว่าจะยังไม่เห็นการดำเนินการเช่นนี้ในฟิลิปปินส์ แต่นิวคลาร์กซิตีได้แสดงให้เห็นถึงโอกาสอันโดดเด่นที่จะนำร่องโครงการนี้ โดยมีการประเมินข้อมูลพื้นฐานที่จะนำไปใช้แก้ปัญหาจรวงจรติดขัดในกรุง Manila ตัวอย่างเช่น โครงการขนส่งในเคสึระดมทุนได้ปีละสามล้านดอลลาร์สหรัฐ (และเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อย ๆ) ผ่านการขายคาร์บอนเครดิต นอกเหนือไปจากโครงการ Global Future Cities แล้ว สหราชอาณาจักรยังสนับสนุนรัฐบาลฟิลิปปินส์ในการจัดทำ เส้นทางทางการเงินที่ยั่งยืนร่วมกับกระทรวงการคลังและธนาคารกลาง โดยหวังว่า จะสามารถริเริ่มวางนโยบายที่จะทำให้เกิดโครงการเงินทุนเพื่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Finance) ดังกล่าว

การออกแบบตามหลักฐานเชิงประจักษ์และการใช้ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพเป็นหัวข้อหลักของการประชุม ในช่วงหลัง มีการเน้นย้ำว่าการสร้างมาตรฐานหรือรวมศูนย์การใช้งานข้อมูล รวมถึงการสร้างโปรโตคอลและหลักการด้านข้อมูลที่แบ่งปันกันในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลายนั้น เป็นแนวทางสำคัญในการลดต้นทุนและความซับซ้อนของระบบ ทั้งยังช่วยส่งเสริมให้เกิดการแบ่งปันข้อมูล ตัวอย่างเช่น ก่อนที่จะมีระบบบริหารจัดการความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศแบบไม่เป็นทางการ (Informal Settlement Information Management System: ISIMS) ในเดอร์บัน แต่ละกระทรวงจะมีทีม GIS ของตนเอง รวมทั้งวิธีการรวบรวมและบริหารจัดการข้อมูลของตนเอง จึงทำให้เกิดการทำงานซ้ำซ้อนระหว่างกระทรวงต่าง ๆ (บ่อยครั้งต้องอยู่ยบระดาที่ปรึกษาที่มีค่าใช้จ่ายสูง) เช่นเดียวกับ ช่องโหว่ของข้อมูลและความไม่สอดคล้องกันในด้านหลักเกณฑ์การตั้งชื่อแหล่งข้อมูลต่าง ๆ

แอปีโอคูตา
ไนจีเรีย

มีการเน้นถึงความสำคัญของการออกแบบที่ยึดผู้ใช้เป็นศูนย์กลาง (User-Centered Design) และการมุ่งความสนใจไปที่ผลลัพธ์มากกว่าตัวข้อมูลเอง ที่เดอร์บันนั้น มีการพัฒนาโปรไฟล์ผู้ใช้ ตลอดจนการแสดงผลข้อมูลและกระดานสรุปข้อมูล (Dashboard) ที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน สำหรับผู้ใช้ข้อมูลกลุ่มต่าง ๆ โดยขึ้นอยู่กับทักษะและจุดประสงค์ของพวกเขา นอกจากนี้ยังได้มีการเน้นย้ำว่า หากปราศจากอันตามติที่ชัดเจนในเรื่องเป้าหมายขั้นสุดท้ายแล้ว ผู้คนก็จะไม่มีทางตระหนักถึงคุณค่าของข้อมูล ที่เดอร์บันนั้น สิ่งนี้เกี่ยวข้องถึงข้อถูกเถียงที่ว่า ควรจะยอมรับว่าการจัดการแบบไม่เป็นทางการจะเป็นส่วนหนึ่งของเมืองนี้ไปอีกสักระยะและมุ่งพัฒนาขึ้นไปอีกระดับ หรือจะให้ความสำคัญกับโปรแกรมการจัดเก็บตัวใหม่เท่านั้น

มีการหยิบยกประเด็นโควิด-19 และบทบาทของ “วิกฤตการณ์” ที่เป็นตัวเร่งให้เกิดการใช้ข้อมูลขึ้นมาอภิปรายด้วย ที่ลอนดอนนั้น โควิด-19 ทำให้เกิดข้อติมากมาย เมื่อผู้คนยินดีที่จะแบ่งปันและใช้ข้อมูลกันมากขึ้น เนื่องจากจากความจำเป็นเร่งด่วนในการตอบรับกับสถานการณ์ที่ไม่มีใครล่วงรู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ที่เคปทาวน์ก็พบกับความเป็นไปแบบเดียวกัน เช่นเดียวกับที่เดอร์บัน แต่ในระดับที่น้อยกว่า

ข้อมูลที่สามารถเข้าถึงได้จะช่วยให้เมืองต่าง ๆ สามารถดำเนินการในด้านการ**ติดตามและบังคับใช้** ซึ่งสิ่งนี้เกี่ยวข้องกับการพูดคุยเรื่องการกำหนด KPI และเป้าหมาย นอกเหนือไปจากการใช้ข้อมูล เคปทาวน์ยังได้เน้นหนักที่การสร้างความสามารถในการวิเคราะห์เศรษฐกิจ รวมถึงแนวทางอื่น ๆ เพื่อปรับปรุงการตัดสินใจเกี่ยวกับการใช้เงินทุนไปกับโครงการต่าง ๆ และสร้างความเข้าใจที่ดีขึ้นต่อผลกระทบของนโยบายและการตัดสินใจเรื่องการกำหนดกำแพงภาษีด้วยความที่โครงการเหล่านี้เป็นไปเพื่อประโยชน์ของสาธารณชน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องระบุจำนวนข้อดีด้านเศรษฐกิจในวงกว้างด้วย ไม่ใช่ข้อดีในด้านการเงินเท่านั้น มีการเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการให้ความสำคัญกับความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของเมือง และการร่วมมือกับนักวิจัยหรือผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกเมื่อทำการวิเคราะห์นี้

เมื่อต้องใช้โครงสร้างพื้นฐานข้อมูลและเทคโนโลยี การดัดแปลงแก้ไขระบบที่มีอยู่แล้วก็ไม่ต่างจากการลงทุนขนาดใหญ่อื่น ๆ ที่อาจมีค่าใช้จ่ายสูง แทนที่จะทำเช่นนั้น เมืองที่ติดตั้งระบบเหล่านี้สามารถอาศัยโอกาสในการนำเทคโนโลยีล่าสุดที่มีประสิทธิภาพมาใช้กับโครงการพัฒนาใหม่ ๆ ตัวอย่างเช่น ที่นิวคลาร์กซิตีซึ่งกำลังได้รับการพัฒนาเป็นเขตทุ่งหญ้าสีเขียว (Greenfield Site) มีโอกาสมากมายที่จะก้าวข้ามเทคโนโลยีไร้ประสิทธิภาพจากอดีตกาล เช่น ในด้านการบริหารจัดการพลังงาน อาจมีการติดตั้งระบบเพื่อจัดการกับพลังงานที่ได้และพลังงานที่ใช้อย่างเหมาะสมที่สุด อันจะเป็นทั้งการลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงานและบรรลุเป้าหมายด้านความยั่งยืน เพื่อยืนยันถึงความสำคัญของการอุดหนุนด้านการเงินแก่เทคโนโลยีนี้ เมืองต่าง ๆ จำเป็นต้องแสดงให้เห็นว่า การใช้เทคโนโลยีเหล่านี้จะสร้างคุณค่าด้วยการประหยัดเงิน (อันเป็นผลจากประสิทธิภาพที่เพิ่มขึ้น) และลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ได้อย่างไร

เป้าหมายขององค์ประกอบการพัฒนาความสามารถทาง
กลยุทธ์นั้นคือเพื่อเติมเต็มองค์ประกอบอื่น ๆ ของ Global
Future Cities Programme รวมทั้งพิจารณาถึงอุปสรรคและ
ปัจจัยที่ทำให้เกิดเมืองอย่างยั่งยืนได้ และช่วยบรรลุผลลัพธ์
ระยะยาวของโปรแกรมนี้

เคปทาวน์
แอฟริกาใต้

ประเด็นหลัก

- โครงการทั้งหลายจำเป็นต้องเริ่มจากก้าวเล็ก ๆ แล้วจึงพัฒนาแบบค่อยเป็นค่อยไป โดยให้ผู้ใช้งานปลายทาง (End User) เป็นผู้นำกระบวนการเพื่อให้แน่ใจว่าโครงการจะตอบสนองกับความต้องการต่าง ๆ
- วิสัยทัศน์และการติดตามและบังคับใช้นโยบายอย่างครอบคลุมทั่วเมืองเป็นสิ่งสำคัญ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การกำหนดเป้าหมายที่เรากำลังมุ่งหน้าไป และในเวลาเดียวกันก็กำหนดกลไกเพื่อปฏิบัติตามนโยบายที่หน่วยงาน
- การวางแผนโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลแต่เนิ่น ๆ ช่วยให้เมืองต่าง ๆ ก้าวข้ามความล้าสมัยและหลีกเลี่ยงการดัดแปลงแก้ไขที่มีค่าใช้จ่ายสูง ตรงนี้คือโอกาสในการเรียนรู้จากเมืองอื่น ๆ และนำเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพมาใช้ให้แพร่หลายกว้าง
- การดำเนินการและความยั่งยืนขึ้นอยู่กับกรอบด้านการเงินแก่โครงการเป็นสำคัญ ดังนั้นบรรดาเมืองต่าง ๆ จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการสนับสนุนด้านการเงินและการให้ทุนกับโครงการ ตลอดจนวิธีที่จะวางแผนงานในเรื่องนี้ตั้งแต่ต้น ความเป็นไปได้สำหรับสินเชื่อเพื่อความยั่งยืนเป็นนวัตกรรมใหม่ที่ควรได้รับความสนใจเป็นพิเศษตั้งแต่ขั้นตอนการพัฒนาแนวคิดโครงการ เราจำเป็นต้องสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจตั้งแต่แรกเพื่อปลดล็อกศักยภาพแห่งอนาคต
- ความสำคัญของการเรียนรู้ระหว่างเมืองในการประหยัดเวลาและเงินเพื่อไม่ให้ต้องเปลี่ยนไปกับการแก้ปัญหาที่มีร่วมกันที่เมืองอื่นได้ทำไปแล้ว

ลิงค์ไปยังข้อมูล เพิ่มเติม

Cities Investment Facilities ประกาศรับโครงการพัฒนาความเป็นเมืองกับ Cities Investment Facility:
<https://citiesinvestmentfacility.org/submit-your-project/>

กองทุน Urban and Municipal Development ธนาคารพัฒนาแอฟริกา
<https://www.afdb.org/en/topics-and-sectors/initiatives-partnerships/urban-and-municipal-development-fund>

IGC, การอุดหนุนด้านการเงินแก่เมืองที่เติบโตเร็ว
<https://www.theigc.org/wp-content/uploads/2017/06/IGCJ5506-Financing-fast-growing-cities-growth-brief-1706-WEB.pdf>

ลิงค์ไปยังบันทึกออนไลน์

สามารถอ่านเอกสารการนำเสนอและบันทึกการประชุมครั้งที่ 4 ได้ที่เว็บไซต์ Global Future Cities:
4 พฤศจิกายน 2021 - การประชุมครั้งที่ 4 | Global Future Cities Programme

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับโปรแกรม กรุณาติดต่อ
เอเดรียน มอลเลสสันที่ adrian.malleson@riba.org

Global Future Cities Programme
แห่งกองทุน UK Government's Prosperity
ส่งเสริมการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน ในขณะที่ยัง
บรรลุผลความรู้เรื่องอย่างครอบคลุมและบรรเทา
ความยากจนระดับสูงในเมือง